

Р. І. Доценко

Лібман Захар Якович

ЛІБМАН Захар Якович (12(25). 10. 1911, м. Остер, нині Черніг. обл. – 03. 09. 1981, Київ) – літературознавець, перекладач. Доктор філол. н. (1972). Учасник 2-ї світової війни. Закін. у Києві Укр. інститут лінгвіст. освіти (1934) та Університет (1938). Викладав у ньому (1938–41, 1944–50) та Укр. с.-г. академії (Київ, 1950–81). Досліджував різні аспекти розвитку зарубіж. літ-р 19–20 ст.: праці «Отруєна зброя. (Реакційні літератури та мистецтво у боротьбі проти розуму, людяності, прогресу)» (1959, співавтор [Д. Затонський](#)), «Мистецтво без людини» (1965), «Агонія сміху: “комічне”, “трагічне” і “героїчне” в літературі модернізму» (1969), наук.-популярні нариси «Марк Твен. (Життя і творчість)» (1977), «Чарлз Діккенс. (Життя і творчість)» (1982). Автор низки передмов до укр. видань зарубіж. письменників. Разом із М. Овруцькою переклав з англ. мови романи «Останній кордон» і «Шлях свободи» (обидва – 1949) Г. Фаста. Усі зазначені книги видано у Києві.

Бібліографічний опис:

Лібман Захар Якович / Р. І. Доценко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-55385>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).